

[Stensballe.]

kan komme i Besiddelse af dem, selv om der udsendes et Cirkulære og forskellige andre Ting, som kan hjælpe ham dertil. Hidtil har det været saadan, at det saa godt, som det har været muligt, har staaet i selve Løven, hvad der skal svares Skat af og hvad ikke. Jeg tror ogsaa, at det vil blive meget vanskeligt for Administrationen at administrere denne Krigskonjunkturskat, thi der vil komme utallige Henvendelser, og de kan ikke her blive sigtet i Skatteraadene som ellers.

Jeg ser, at Finansministeren ved Forelæggelsen i Folketinget har sagt, at en positiv Afgrænsning og Præcisering ikke lod sig gennemføre, i hvert Fald kun paa højest ufuldkommen Maade. Jeg var lige ved at sige, at saa synes jeg, vi skulde havde haft den ufuldkomne Maade. Det kan godt være, at der knap var kommet saa mange Penge ind, men jeg tror alligevel, at den samlede Befolkning saa vilde forstaa, at det, man ønsker, er, at de, som uden Indsats har erhvervet, maaske endogsaa faaet ind ad Døren en vis stor Indtægt, bør raminés fremfor andre. Det er muligt, at det vilde have givet mindre, men jeg forstaaer heller ikke, at Finansministeren er saa hidsig for at faa saa meget ind som muligt, for det er jo ikke Penge, der skal bruges til et bestemt Formaal, men de skal være en Reserve, og om der saa kom lidt mere eller mindre, kunde i og for sig være det samme. For mig vilde det i alt Fald betyde mere, om Ordningen var saa retfærdig som mulig. Det tror jeg ikke man kan sige at denne Lov er.

Medens jeg er ved det, vil jeg gerne sige om Opsparingen, at jeg tror, at den ogsaa vil komme til at virke haardt. De Eks-empler, det ærede Medlem Hr. Stein og min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Bækgaard, nævnte adskillige af, viser jo ogsaa, at der sikkert er mange af de paagældende, som maa gaa hen og laane for at kaffe Penge til Veje, og dette navnlig, fordi Løven gennemføres saa sent, som den gør. Jeg kan heller ikke rigtig forstaa, at den højtærede Finansminister for Krigskonjunkturskattens Vedkommende ikke har kunnet fastholde sit oprindelige Ønske om at faa en samlet Lovgivning for Merindkomstskatten og Krigskonjunkturskatten, thi Forholdet er jo det, at Skatteraadene skal i Virksom-

hed igen nu, og vi har da ogsaa tidligere for langt mindre betydende Loves Vedkommende sat en Omligning i Gang. Det er endog sket, at der i et tidligere Aar er blevet betalt Skat tilbage efter en Lov, der er gennemført her i Rigsdagen. Det var ganske vist under en anden Finansminister, men det skete.

Jeg vil gerne sluttelig gentage, at alt dette, hvor byrdefuldt det end vil blive for de enkelte af de 30 000, det kommer til at ramme, dog ikke betyder saa overordentlig meget i Forhold til, hvad der foregaar for Tiden med Hensyn til forøget Pengerigelighed. Hele Komplekset drejer sig jo om at binde ca. 100 Mill. Kr., men hvad betyder det over for en stadig rindende Strøm af ca. 5 Mill. Kr. om Dagen? Enhver kan sige sig selv, at det kan kun betyde forholdsvis lidt, og derfor vil jeg mene, at der skal tages saa lempeligt som muligt paa de enkelte Afgørelser, og det vil jeg opfordre den højtærede Finansminister til. Jeg og mit Parti med mig har ment — det har staaet i Pressen, saa jeg kan ogsaa sige det her —, at det kunde have været til nogen Hjælp, om man havde kunnet frigøre sig for Opsparingen ved at tegne Statsobligationer. Jeg kan godt indse de principielle Betænkeligheder derved, men det betyder ikke saa meget, thi det faktiske Forhold, det, det drejer sig om, er, at Pengene bliver bundet, og om de bliver bundet paa den ene eller den anden Maade, kan vel være ret ligegyldigt. Men det vilde være en Lettelse for mange, hvis de havde kunnet faa Statsobligationer og omsætte dem, saaledes som det passede dem — og Pengene var alligevel blevet bundet. Jeg haaber, at denne Lov, hvordan dens endelige Skikkelse end bliver, vil blive en Støtte for den tidligere Lovgivning, ikke mindst i Retning af at holde Priser og Lønninger i Ro, og jeg vil opfordre Regeringen og dens enkelte Medlemmer til i højeste Grad at staa paa Vagt over for disse to Problemer.

Finansministeren (K. H. Kofoed): Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Udtryk for deres Villighed til at fremme dette Lovforslag enten i den Skikkelse, i hvilken det foreligger til Behandling her, eller med eventuelle Ændringer, som man kunde enes om, saa at en Lovgivning overensstemmende i Principperne med det, som